

השבת

של רבי נחמן מברסלב

מטות - מסעי

עלון רבי"ח

ל'ב'תמוז (נ'ח' אדר) י' שבט ה'תשפ"ב

מטות מסעי

[אוצר הידאה - צדיק, ג'9]

ארבעים ושמונה עיר ...

מי שרוצה לחוס על חייו, להציל נפשו ממיתה עולמית ולהנצל מסטרא דמותא, שהוא בחינת כפירות, ולזכות לאמונה שלימה שהיא עיקר החיים, צריך לנסוע ולבא אל הצדיקים והנלוים אליהם, שזה סוד ארבעים ושמונה ערי מקלט, שישבו בהם הכהנים והלויים שהיה צריך הרוצח לנוס ולברוח לשם.

וארבעים ושמונה ערים אלו, הם כנגד ארבעים ושמונה תיבות שבפרשת **שמע ישראל**, שהוא יסוד האמונה הקדושה.

שש ערי המקלט ... לנוס שמה הרוצח ... הארבעים ושתיים עיר.

[אוצר הידאה - אמונה, מ"ח]

ארבעים ושמונה תבות שיש בפרשת **שמע ישראל**, שהוא יסוד האמונה, יש כנגדן ארבעים ושמונה ערי הכהנים והלויים: שש ערי מקלט, כנגד שש תבות **שבשמע ישראל**; ועליהם **ארבעים ושתיים עיר** כנגד ארבעים ושתיים תבות מן **ואהבת** עד סוף הפרשה, כמובא. ואלו הארבעים ושמונה ערים קולטות ומצילות מסטרא דמותא, ועל כן צריך הרוצח בשגגה לנוס לשם, כי אמונה עיקר החיים, והכפירות סטרא דמותא; ועל כן ארבעים ושמונה ערי הלויים שהם בחינת **שמע**, **ואהבת**, שהם עיקר המשכת האמונה, על כן הם קולטות ומגונות מסטרא דמותא, ומצילין את הרוצח ממיתה.

ואלו הארבעים ושמונה ערים שישבו בהם הכהנים והלויים, דייקא בזה הראה לנו התורה הקדושה שצריך לנסוע לצדיקים ולהנלוים אליהם, והעיקר בשביל לזכות לאמונה שהוא עיקר החיים, ולהנצל מסטרא דמותא שהם הכפירות.

כי עיקר האמונה בשלמות מקבלין רק על ידי צדיקים אמתיים והנלוים אליהם, שהם בחינת הכהנים והלויים; כי כהן הוא בחינת הצדיק והרב האמת, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק: "ושפתי כהן וגו'" אם הרב דומה למלאך וכו'; ולויים הם בחינת המתחברים ונלוים אליהם בבחינת "ונלוו אליך וישרתוך". ומי שנכשל במה שנכשל ורוצה לחוס על חייו ולהציל נפשו ממיתה עולמית, צריך

לנוס ולברוח ולבוא אל עריהם, ושם דייקא ינצל מכל רע, כמו הרוצח שנכשל במה שנכשל, והגביר הסטרא דמותא, על כן אין לו הצלה רק לברוח אל ארבעים ושמונה ערי הכהנים והלויים, ושם ינצל מסטרא דמותא כנ"ל.

שיחות הר"ן

אות ג"ג

בענין היראות והפחדים - שאדם מתיירא ומתפחד, על פי הרוב מכמה דברים או מבני אדם שאינם יכולים להזיק לו כלל; והדבר נראה, שרק בסוף, כשהאדם נסתלק ו**שוכב על הארץ ורגליו אל הדלת**, אז יהיה לו ישוב הדעת באמת, ויסתכל על עצמו ויראה האמת, שכל היראות והפחדים שהיה מתיירא מאיזה בני אדם שעמדו כנגדו, היה הכל שטות והבל, ובחנם היה לו יראות ופחדים מהם, כי מה יעשה לו אדם (!?)...

וכן לענין התאוות, כי אז יראה היטב אשר בחנם כלה בהבל ימיו, ובשטותים ובלבולים כאלו **ומי הכריח אותו לזה** וכו', כי רק אז יראה האמת היטב היטב.

סיפור

חיי מוהר"ן צ"צ

ספר בימי אלול שחלם לו שהיה רוצה לכנס בבית לשמוע קול שופר, ועבר לפני בית אחד ושמע ששם מזמרין ומכין כף אל כף ומרקדין מאד ושמחין בקפיצות וריקודין גדולים, כדרך השמחים והשוחקים מאד. עניתי ואמרתי הלא לכאן בודאי טוב לכנס לשמוע קול שופר (והשאר איני זוכר).

וענה אחד שגם מרמוז בספרו שמצוות שופר היא בחינת המחאת כף וריקודין, כמובא בהתורה **ואלה המשפטים** (בלקוטי מוהר"ן א' - סימן י'), המדבר מהמחאת כף וריקודין, שמבואר שם מאמר הזהר הקדוש:

נא להתפלל עבור:
אביה לאה בת אסתר (רפואה שלמה)
יעקב בן סוריה (שלום בית ושחרור מהיר)
מרדכי זכריה בן פנחס (עילוי נשמה)
תזכו למצוות.

בתרועה דאיהו רוחא אתעבר אל אחר כפירות וכו' (עם תרועה שהוא הרוח, נתבטל אל אחר כפירות), שעל ידי זה זוכין להמחאת כף וריקודין, שהיא בחינת והיה רוחא נשב בשת פרקין דדרועין ובשת פרקין דרגלין (זה הרוח הזה מנשב בשש פרקין של הזרוע ובשש פרקין של הרגלים), עיין שם כל התורה. נמצא מבואר שם שתרועה, שהוא קול שופר, היא בחינת המחאת כף וריקודין. ונענע לו רבינו, זכרונו לברכה, ראשו.

אחר כך, שלח ה' בלבי שמרמוז בפסוק ששופר היא בחינת רינה ושמחה כי (תהלים קכ"ו): **אז ימלא ש'חוק פינו וילשונו ר'נה** ראשי תיבות **שופר**.

ועל כן, אחר פסוק: **אשרי העם יודעי תרועה** וכו' כתיב: **בשמך יגילון כל היום**. ועין במקום אחר שעקר הבכיה צריכה להיות מתוך שמחה כי בכיה היא ראשי תבות **בשמך יגילון כל היום**, עיין שם.

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קכ"ב

צריכין לצעוק מעומק הלב, כדי לחתור המים שמהם גדילה האמונה הקדושה, מען מוז דעביוון דאס וואסר וואס פון דארט וואקסט אמונה. גדולים מעשי ה' גדולים חסדי ה' מה שהפליא עמנו בדורותינו; לולא ה' שהיה לנו, ששלח לנו מושיע ורב אמת כזה, כבר אבדנו בעניינו.

חסדך גדול עלינו, והצלת נפשינו משאול וכו', חשוב דרכך ותשוב רגליך אל דברי הצדיק, הנלקחים ממקום שנלקחים, דלית מחשבה תפיסא תמן, המחזק ומקיים ומשיב את כל הנפשות, אפילו הירודים מאד מאד, בתכלית הירידה בכמה מיני לשונות עמוקים ותמימים, הפוך בהם והפוך בהם וסיב ובלה בהם ומהם לא תזוע, שאין לך מידה טובה מהם, להמשיך על עצמו הארה מהשיר שייתער לעתיד, שהוא מקור כל השמחות, שעל ידי זה נעשין גרים ובעלי תשובה, לקשר עצמו באמת לצדיק האמת, עד שינצל וכו'.

עיקר הנפילה הגדולה וכל הנפילות, שהוא מרירות החכמות חיזוניות וכפירות, שהתפשטה עכשיו כל כך בעוונותינו הרבים, הוא על ידי ריבוי המחלוקות שחולקין על הצדיק האמת; ועל כן, עיקר התיקון תלוי על ידי שיתחברו **כל ישראל יחד** באהבה ושלום שבין ישראל.

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.
כל העולם כולו גשר צר מאד, והכלל והעיקר שלא להתפחד כלל.
אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, גם תאמין שיכולים לתקן.
אין שום יאוש בעולם כלל. יש ענין שנתהפך הכל לטובה.

כי על ידי האהבה והשלום, יש להם כלים שלמים ביותר, לקבל הארת השיר של הצדיק האמת, יסוד עולם, שעל ידו זוכין לצאת מיוון מצולות, תאוות עולם הזה, וזוכין להמשיך על עצמו החכמה והדעת שמאיר הצדיק האמת בבניו ותלמידיו.
 עיקר התיקון והעצה הוא אמת.

בין המצרים

בין המצרים צריכין לבכות ולהתאבל מאד על חורבן בית המקדש, והעיקר על עוונותינו, שגרמו החורבן ומעכבים הגאולה.

ועיקר הצרה הגדולה היא הסתלקות והתעלמות הצדיקים, כי עיקר אריכת הגלות הוא על ידי המחלוקות שעל צדיקי אמת, והכל בא על ידי גסות וגאות, שכל אחד רודף כבוד אחר כבוד עצמו.

כי מי שמבטל כבודו נגד כבוד הצדיק האמת, שהוא כבוד המקום, בודאי לא יפול לעולם, כי הצדיק יכול להאיר בו בכל מקום שהוא, כי **מלא כל הארץ כבודו**; אבל אם חפץ בכבוד עצמו, אזי אינו יכול להתקרב ולהנות כלל מאור הצדיק, ולפעמים אף נעשה חולק. בפרט, עתה בדורות הללו, שנקודת האמת מבוזה מאד, בחינת **ותשלך אמת ארצה**, בודאי אי אפשר להתקרב עד שידע על כל פנים שפלותו ופחיתותו האמתית, ולא ירצה בכבוד עצמו רק בכבוד המקום.

התחזקות

הצדיק נקרא **תמר**, בחינת **צדיק כתמר יפרח**, כי **תמר** לשון **תמורה** הצדיק ממיר ומחליף הכל לטובה, וכל הקטרוגים מהפך אותם לזכות, בבחינת **אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף** מני אלף דייקא, שדייקא מני אלף המקטרגים נעשה המלאך המליץ, כי כל מה שמתרבים המקטרגים יותר הוא ממליץ על ידי זה לטוב יותר, על שאף על פי כן הוא מוצא בו איזה נקדה טובה.

כי כל אלו המקטרגים על האדם, הם בעצמם אותם שהסיתו אותו לחטא, כמאמר רבותינו ז"ל: **הוא המסית, הוא המקטרג**; ועל כן כשמתרבים חס ושלום המקטרגים מאד, אזי עומד המלאך המליץ ומהפך הכל לזכות דייקא, כי טוען: הלוא אדרבא, מאחר שיש עליו מקטרגים הרבה כל כך, אם כן היה לו יצרין רעין ומסיתים הרבה, ואם כן אדרבא הוא פלא גדול: איך התחזק איש כזה נגד מסיתים הרבה כל כך, לחטוף אף על פי כן איזה נקדה טובה של איזה מצוה שעשה!

וזה בחינת **מליץ אחד מני אלף** דייקא, שדייקא מני אלף המקטרגים, על ידי זה בעצמו הוא ממליץ עליו, כי אם כן אין חדוש כל כך במה שחטא כל כך, מאחר שהיה לו מסיתים רבים כאלה, אדרבא זהו חדוש נפלא, איך התגבר לעשות איזה טוב בעלמא, מאחר שעמדו עליו חילות רבות כאלו.
 ועל כן הצדיק שהולך בדרך זה נקרא **תמר**, שממיר ומחליף הקטרוגים לזכות, כנ"ל.

עצות

על ידי ענוה ניצול מניאוף. אבל על ידי גדלות מתגבר עליו היצר הרע בתאוה זאת.

תפילה

{מיוסד ע"פ תורה קי"ל}
פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה, עיני דאבה מני עני קראתיך ה' בכל יום שטחתי אליך כפי, מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני, והורני ולמדני דרכיך האמתיים ועצותיך הישרות בכל עת, באופן שאזכה לשוב מהרה ממעשי הרעים וממחשבותי המגונים, עד שאזכה מהרה לתיקון הברית באמת בשלמות, כרצונך הטוב.
 ותחנוני מאתך דעת ושכל אמתית, באופן שאזכה לידע ולהרגיש שפלותי באמת, ולא יעלה על דעתי שום צד גאות וגדלות וגבהות ורמות רוחא, כי באמת לפי פחיתותי, לא הייתי צריך להתפלל על זה כלל, להנצל מגאות. כי מי אנכי, שיעלה על לבי שום צד גאות, אחרי שאני רחוק מאתך כל כך, אך

אתה יודע איך אורבים עלי מכל צד בכל עת, עד אשר מבלבלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו רוצים לעסוק באיזה דבר שבקדושה.
 על כן, באתי לפניך, בעל הרחמים, יודע תעלומות, אשר במקום גדולתך שם אנו מוצאים ענוותנותך, שתחוס ותחמול עלי בכל עת, ותהיה עמי ותשמרני תמיד, שלא יעלה על לבי שום צד גאות וגבהות כלל, עד שאזכה לענוה אמתית, באופן שאזכה לשמירת הברית באמת, כאשר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שעל ידי ענוה זוכים לשמירת הברית.

ותצילנו מענוה פסולה, רק אזכה לענוה אמתית, כרצונך הטוב. **הורני ה' דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי.**

שמחה

לקוטי הלכות פריה ורביה ג' ה'
 כשזוכין לשלמות השמחה כל כך, עד שיהפך היגון ואנחה לשמחה, זה בחינת קטורת, בחינת **קטורת ישמח לב**, ועל ידי קטורת מבררין כל ניצוצות הקדושה מעמקי עמקי הקליפות כידוע.

וזה בחינת **חלבנה** שהיה בקטורת, היינו שמבררין כל ניצוצות השמחה דקדושה, מתוך תוקף התגברות היגון ואנחה, שהם עיקר עמקי הסטרא אחרא (היפך השמחה שהיא עיקר הקדושה), עד שמתהפך היגון ואנחה גם כן לשמחה, דהיינו שעל ידם נתגדל השמחה דקדושה ביותר כנ"ל.

וזה בחינת **החלבנה שריחה רע** ונכללת גם כן בתוך הקטורת שהיא בחינת שמחה דקדושה כנ"ל.

חצות

אוצר היראה חצות ב' י"ב
 עיקר אור התפלין, זוכין על ידי קימת חצות ועוסקין בתורה, כמובא בכוונות.
 כי צריכין לקום בחצות לילה, ולשפוט את עצמו ולחשוב את דרכיו, שזה בחינת הוודוי שאומרים קודם תקון חצות.
 ואחר כך, מתאבלין על חורבן בית המקדש, ששם מקום המשפט והיראה והדעת והתפלה ותורה שבנגלה ותורה שבנסתר, ואחר כך עוסקין בתורה, ועל ידי זה זוכין בבוקר לקבל אור התפלין, שכלולין מכל הנ"ל (הלכות תפלין, הלכה ג').

שבת שלום
 אחינו בית ישראל
 העלון זקוק לעזרתכם
 תרמו נא בעין יפה למען קיומו
 חשבון בנק הדואר 7-2255-89
 דואר: ת.ד. 13271 ירושלים 91131
 טל: 050-948183 (מאיר)
 051-962225 / 02-5829086 (מייכאל)